

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Ivo Pospíšila, soudkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudce Mgr. Michala Bobka v právní věci žalobce: L. L., proti žalovanému: **předseda Nejvyššího soudu**, Burešova 571/20, Brno, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného - vyřízení stížnosti na postup soudců dopisem ze dne 26. 4. 2023, sp. zn. S 131/2023,

t a k t o :

Věc se postupuje k vyřízení věcně a místně příslušnému Krajskému soudu v Brně.

Odůvodnění:

I.

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 6. 6. 2023 podání žalobce označené jako „*Zásah orgánu veřejné moci ve smyslu ustanovení § 82 zákona č. 150/2002 Sb., s. ř. s.*“. V něm žalobce nesouhlasí se způsobem, jakým žalovaný vyřídil jeho stížnost na prověření postupu soudců ve věci vedené u Nejvyššího soudu pod sp. zn. 8 Tdo 86/2023. V této stížnosti zpochybňoval rozhodnutí Nejvyššího soudu v uvedené věci a vytýká mu mimo jiné to, že nerozhodoval ve tříčlenném senátu, jak mu zákon ukládá. Žalobce nesouhlasí s názorem žalovaného, že nemůže hodnotit odbornost a spravedlivost při rozhodování soudu v trestních věcech. Nesouhlasí dále s tím, že ve věci rozhodovali tři soudci Nejvyššího soudu, neboť podle textu rozhodnutí rozhodla soudkyně JUDr. Milada Šámalová sama. Žalobce se žalobou domáhá, aby soud „*přikázal předsedovi Nejvyššího soudu, aby nelhal a nepodváděl a aby konal ve smyslu ustanovení § 124 odst. 2 písm. a) a b) zákona č. 6/2002 Sb., zákona o soudech a soudcích, tedy aby provedl prověrku spisu rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, č. j. 8 Tdo 86/2023 a činil poté kroky dle zákona o soudech a soudcích*“.

[2] Žalobce dále s odkazem na nález Ústavního soudu ze dne 12. 1. 2005, sp. zn. III.ÚS 441/04, žádá Nejvyšší správní soud, aby nyní posuzovanou žalobu přikázal k rozhodnutí Krajskému soudu v Hradci Králové, neboť místně příslušný Krajský soud v Brně byl v dané věci aktivní, jde o pověst celého tohoto soudu, proto nemůže být nestranný.

II.

[3] Dle označení a obsahu podání žalobce se jedná o žalobu proti nezákonnému zásahu správního orgánu, o níž přísluší rozhodovat soudu ve správním soudnictví [§ 4 odst. 1 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)].

[4] Podle § 12 odst. 1 s. ř. s., *Nejvyšší správní soud jako vrcholný soudní orgán ve věcech patřících do pravomoci soudů ve správním soudnictví zajišťuje jednotu a zákonnost rozhodování tím, že rozhoduje o kasačních stížnostech v případech stanovených tímto zákonem, a dále rozhoduje v dalších případech stanovených tímto nebo zvláštním zákonem.*

[5] O takovou věc se v daném případě nejedná, a není tedy v kompetenci Nejvyššího správního soudu se jí zabývat. K rozhodování o správních žalobách jsou zásadně věcně příslušné krajské soudy (§ 7 odst. 1 s. ř. s.).

[6] Podle § 7 odst. 2 s. ř. s., *[n]estanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany.*

[7] Jelikož věc se týká způsobu vyřízení stížnosti předsedou Nejvyššího soudu, který sídlí v Brně, je příslušný ve věci rozhodovat Krajský soud v Brně. Nejvyšší správní soud proto podle § 7 odst. 5 s. ř. s. postoupil věc k vyřízení tomuto soudu, který jediný - jako soud věcně a místně příslušný - je oprávněn posoudit splnění podmínek řízení a činit další úkony v řízení.

[8] Pro úplnost kasační soud upozorňuje na svůj rozsudek ze dne 25. 6. 2010, č. j. 2 As 66/2009 - 53, podle jehož právní věty „*stěžovatel nemá právní nárok na to, aby orgán státní správy soudu (případně Ministerstvo spravedlnosti) se stížností dle § 164 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, naložil tak, jak stěžovatel požadoval, tedy ani na to, aby bylo s konkrétním soudcem zahájeno kárné řízení. Sdělení o způsobu vyřízení stížnosti (§ 173 citovaného zákona) nezasahuje do sféry veřejných subjektivních práv stěžovatele, a nejde tedy ani o rozhodnutí v materiálním smyslu; jeho soudní přezkum je proto vyloučen*“. S ohledem na tyto závěry je třeba, aby krajský soud posoudil také přípustnost zásahové žaloby.

[9] Nejvyšší správní soud postoupil věc Krajskému soudu v Brně, přestože žalobce tvrdí, že má být přikázána jinému soudu z důvodu podjatosti všech soudců příslušného soudu. Rozhodovat o přikázání věci jinému soudu by bylo v daném okamžiku předčasné. Delegaci nutné totiž musí předcházet rozhodnutí o vyloučení všech soudců příslušného soudu. Vyloučení soudců z rozhodování věci je výjimkou ze zásady zákonného soudce a Nejvyšší správní soud může o námitce podjatosti rozhodovat až po vyjádření soudců, kteří mají ve věci rozhodovat. Tzv. systémová podjatost všech soudců určitého soudu může být dána pouze z vážných důvodů, které je třeba posuzovat individuálně (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2020, č. j. Nad 8/2019-65), a příslušní soudci musí mít možnost se k nim také vyjádřit. Proto Nejvyšší správní soud bez dalšího postoupil věc Krajskému soudu v Brně.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

pokračování

V Brně dne 21. června 2023

JUDr. Ivo Pospíšil
předseda senátu